

باسی نیشانه‌کانی خوشه‌ویستی خوای گه‌وره بۆ به‌نده

باب علامات حب الله تَعَالَى للعبد

< کوردی >

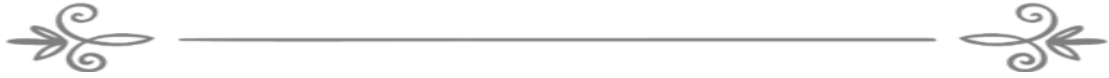

پشتیوان سابیر عه‌زیز

بشتیوان صابر عه‌زیز

باسی نیشانه‌کانی خوشه‌ویستی خوای گه‌وره بۆ به‌نده

ئایه‌تی قورئانی پیروژ:

خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ [المائدة: 54].

واتا: ئەى ئەوانەى كە باوەرتان هیناوه هەر كەس لە ئیوه هەل گەریتەوه لە ئایینه‌كهى ئەوه به زوویی خوا له‌باتی ئەوان گەل و كۆمه‌لیكى تر ئەهینى خوا ئەوانى خوش ئەوى و ئەوانیش خویان خوش ئەوى به‌سۆز و به‌زه‌یین به‌رانبه‌ر برواداران به‌هیز و توند به‌رانبه‌ر بى برویان تیکۆشان ده‌كەن له‌رئى خوادا و ناترسن له‌سه‌رزە‌نشتى سه‌رزە‌نشست كاران ئەوهى باسكرا چاكه‌و به‌هره‌ى خوايه ئەيبه‌خشى به‌هەر كەس كه خوى بيه‌ويت وه خوا ده‌سته‌لات فراوانى زانايه. (ته‌فسیری پوخته‌ی قورئان).

فهرمووده‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ:

عن أبي هريرة (رضي الله عنه) قال: قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): {إِنَّ اللَّهَ إِذَا أَحَبَّ عَبْدًا دَعَا جِبْرِيْلَ (عَلَيْهِ السَّلَام) فَقَالَ: إِنِّي أَحْبُّ فَلَانًا فَأَحِبَّهُ، قَالَ: فَيَحِبُّهُ جِبْرِيْلُ، ثُمَّ يُنَادِي فِي السَّمَاءِ فَيَقُولُ: إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ فَلَانًا فَأَحِبُّوهُ، فَيَحِبُّهُ أَهْلُ السَّمَاءِ، قَالَ: ثُمَّ يُوضَعُ لَهُ الْقَبُولُ فِي الْأَرْضِ} متفق عليه.

واتا: (أبو هريره) (خوای لى رازى بی‌ت) ده‌لى: پیغه‌مبه‌ر (صلى الله عليه وسلم) فهرموویه‌تى: (به‌راستی خوای گه‌وره ئەگەر به‌نده‌یه‌كى خوش ویست، ئەوا بانگی جوهره‌ئیل (سه‌لامى خوای لى بی‌ت) ده‌كات و، پى‌ی ده‌فهرمویت: به‌راستی من فلانه‌كه‌سم خوش ده‌ویت، ده‌ى تۆش خوشت بویت. ده‌فهرمویت: ئیتر جوهره‌ئیلیش خوشی ده‌ویت، پاشان له‌ئاسماندا جارده‌دات و ده‌لى: به‌راستی خوای گه‌وره فلانه‌كه‌سى خوش ده‌ویت، ده‌ى ئیوه‌ش خوشتان بویت، ئیتر ئەوه‌ى له‌ئاسماندا به‌ خوشی ده‌ویت. دواى ئەوه له‌زه‌ویدا په‌سه‌ند ده‌كریت).

پاڤه‌و روونكرده‌وه:

یه‌كه‌م: یه‌كێك له‌ نیشانه‌ و به‌لگه‌كانی خوشه‌ویستی خوای گه‌وره بریتیه‌ له‌ شوینكه‌وتنى پیغه‌مبه‌ر(صلى الله عليه وسلم).
دووه‌م: ئەگەر مروّف به‌راستی به‌ به‌لگه‌ خوای خوشبویت ئەوه خوای گه‌وره‌ش ئەوى خوش ده‌ویت.

سێهه‌م: هەر كه‌سێك خوای گه‌وره خوشی ویست ئەوه به‌خته‌وه‌رى دنیا و قیامه‌ت ده‌بی‌ت.
چواره‌م: هەر كه‌سێك خوای گه‌وره خوشی ویست ئەوه له‌زه‌ویدا په‌سه‌ند ده‌كریت.
پینجه‌م: هەر كه‌سێك خوای گه‌وره خوشی ویست ئەوه ته‌نها گوپیستی ئەو شتانه‌ ده‌بی‌ت كه خوای گه‌وره پى خوشه‌.

شه‌شهم: هەر که‌سیک خوای گه‌وره خۆشی ویست ئه‌وه ته‌نها ئه‌و شتانه ده‌بینیت که خوای گه‌وره پێ خۆشه.

هه‌وته‌م: هەر که‌سیک خوای گه‌وره خۆشی ویست ئه‌وه هیچ کاریک ناکات به‌ ده‌ستی ته‌نها ئه‌و شتانه نه‌بیت که خوای گه‌وره پێ خۆشه.

هه‌شته‌م: هەر که‌سیک خوای گه‌وره خۆشی ویست ئه‌وه ناروات بۆ شوینیک ته‌نها ئه‌و شوینه نه‌بیت که خوای گه‌وره پێ خۆشه.

نویه‌م: هەر که‌سیک خوای گه‌وره خۆشی ویست ئه‌وه دوعا وپارانه‌وه‌ی قبوله.

ده‌یه‌م: هەر که‌سیک خوای گه‌وره خۆشی ویست ئه‌وه ده‌پاریزیت له‌ هه‌موو خراپه‌یه‌ک.

له‌ کۆتاییدا داواکارم له‌ خوای گه‌وره بمانکات به‌و که‌سانه‌ی که خۆشانى ده‌وێت.